

[Justitsministeren.]

de ærede medlemmer har skudt langt over målet.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af, at flere ærede medlemmer har fremsat spørgsmål til mig vedrørende sikringsarbejderne ved Thyborøn, skal jeg herved give en nærmere redegørelse for denne sag.

Efter at det omkring 1935 efter flere års pejlinger i havet foran Limfjordstangerne ved Thyborøn var blevet konstateret, at de store havdybder rykkede ind mod kysten med en foruroligende hastighed, der var op til 20 gange hurtigere end den almindelige kystnedbrydning, frygtede man, at der kunne indtræffe en katastrofe ved Langerhuse, Flade sø, Thyborøn by og Thyborøn kanal, idet et gennembrud af tangerne ved et eller flere af disse steder kunne få uoverskuelige konsekvenser.

Ministeriet for offentlige arbejder nedsatte derfor i 1937 en kommission til at undersøge, hvilke foranstaltninger der herefter måtte anses for påkrævet til såvel tangerens som Thyborøn bys og kanals bevarelse.

Kommissionen omtalte i sin betænkning forskellige muligheder til løsning af problemet, og det blev ved lov nr. 454 af 14. august 1946 om foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal vedtaget at gennemføre kommissionens såkaldte forslag II, der bl. a. omfattede lukning af kanalen ved en dæmning med indbygget gennemstrømnings- og skibsfartssluse. Anlægsudgifterne til dette projekt blev dengang anslået til ca. 92 mill. kr., der forudsattes afholdt over ca. 12—14 år. Til foreløbig sikring af Søndre Tange og Thyborøn by skulle der dog, forinden Thyborønprojektet gennemførtes, opføres et tilbagetrukket dige, og arbejdet hermed, der i alt kostede 7 mill. kr., blev tilendebragt i 1953.

På grund af efterkrigstidens forhold, herunder økonomiske vanskeligheder, lykkedes det ikke at gennemføre Thyborønprojektet i det forudsatte tempo, således at der hidtil kun er foretaget oppumpning af dæmningen bag begge tanger, men ikke over kanalen, samt foretaget forstærkning af to hælfer, i fortsættelse af hvilke de to

havmoler ved indsejlingen til kanalen skal bygges. Der er endvidere gennemført en delvis inddigning af Thyborøn og Agger byer samt bygget to arbejdshavne. Den samlede udgift hertil har udgjort 26 mill. kr.

I 1954 blev nødvendigheden af at gennemføre det ved loven af 14. august 1946 vedtagne Thyborønprojekt bestridt fra teknisk-videnskabelig side, idet det hævdedes, at forudsætningen for den i 1935 fremsatte katastrofeteori om hurtig indrykning af de store havdybder foran tangerne ikke længere var til stede, og samtidig blev der stillet forslag om at udføre modelforsøg med det vedtagne projekt. Da sådanne forsøg imidlertid ville tage 2—3 år, mente vandbygningsdirektøren ikke at kunne påtage sig ansvaret for en udsættelse af arbejdet i så lang tid, og ministeriet anmodede derfor i 1955 en dansk og en hollandsk vandbygningsekspert om at ville udtale sig om, hvorvidt det kunne anses for forsvarligt at stille den påbegyndte gennemførelse af Thyborønprojektet i bero i det tidsrum, som måtte medgå til udførelsen af videnskabelige laboratorieforsøg med anlægget.

Den af de to eksperter i juni 1956 afgivne udtalelse bekræfter fuldt ud vandbygningsvæsenets opfattelse, at kystsikringen ud for Thyborøn by giver anledning til den største ængstelse, og at forholdene er så alvorlige, at kysten hurtigst muligt må søges stabiliseret. Efter eksperternes mening, der er baseret på forudsætningen om, at loven af 17. august 1946 om Thyborønprojektet skal gennemføres, kan man ikke vente med en lukning af kanalen, til undersøgelser med modelforsøg er gennemført, hvorimod de to eksperter er af den opfattelse, at bygningen af de to havmoler ved indsejlingen til kanalen kan stilles i bero, indtil det ved modelforsøg er fastslået, hvorledes disse moler bør udformes.

Ekspertene bygger imidlertid ikke deres forslag om lukning af kanalen på den gamle katastrofeteori om indrykning af de store havdybder, men på helt nye betragtninger over faren for oversvømmelser af Thyborøn by ved stormfloder af hidtil ukendt omfang. Specielt den hollandske ekspert er gået ret vidt med hensyn til denne nye katastrofeteori, bl. a. på grundlag af oversvømmelseskatastrofen i Holland i 1953. Hans teori bygger imidlertid på den teoretiske mulig-